

انترناسیونالیسم ایرانی (به قلم سید ابراهیم نبوی)

در پی اعلام این نکته که تا کنون ۶۵۰۰۰ شرکت تجاری ایرانی در دبی ثبت شده اند، یکی از ایرانیان گفت: ما ایرانی ها صبح در تهران از خواب بیدار می شویم. محل شرکت تجاری و مرکز خریدمان در دبی است. استعدادمان در تهران کشف شده، اما نبوغ مان در اروپا شکوفا می شود. برای تحصیل به فرانسه یا لندن می رویم، اما چون از کار در اروپا خوش مان نمی آید، در ایالات متحده آمریکا کار می کنیم. و هر وقت بیکار شدیم برای گرفتن حقوق بیکاری به اروپای مرکزی می رویم.

برنامه های تلویزیونی مان از لس آنجلس پخش و در خرم آباد دریافت می شود. فیلم های مان را در بیابان های ایران می سازیم. اما در ونیز و پاریس و برلین آنها را نمایش می دهیم و از آنجا جایزه فیلمسازی می گیریم.

در کلن طرفدار جمهوری و در تهران طرفدار سلطنت هستیم؛ مهم ترین مقالات سیاسی مان در اوین نوشته می شود، اما در پاریس خوانده می شود. از واشنگتن نامزد انتخابات می شویم، اما صلاحیت مان در تهران رد می شود، بنابراین در برلین انتخابات را تحریم می کنیم و در لندن تصمیم می گیریم رفراندوم برگزار کنیم. در هلند عضو پارلمان و در اسرائیل رییس جمهور می شویم. در تهران با حکومت مخالفت می کنیم، در عراق با حکومت می جنگیم، اما در لبنان از حکومت دفاع می کنیم.

در تهران کنسرت موسیقی راک برگزار می کنیم، اما در فرانکفورت کنسرت موسیقی سنتی مان با استقبال آلمانی ها روبرو می شود، در آنکارا در کنسرت موسیقی پاپ ایرانی شرکت می کنیم، اما در آنتالیا می رقصیم. در کانادا برنده مسابقه ملکه زیبایی می شویم. حقوق زنان مان در مشهد نقض می شود، اما در سوئد از حقوق زنان دفاع می کنیم.

ولیعهدمان در آمریکا است، ملکه مان در یکی از شهرهای فرانسه زندگی می کند، رئیس جمهور سابق مان در پاریس زندگی می کنند، رئیس قوه قضائیه مان متولد عراق است، در عوض نخست وزیر عراق سالها در ایران زندگی می کرد و رئیس جمهور اسرائیل متولد ایران است. در ایران زندگی می کنیم، در ترکیه تفریح می کنیم، در آمریکا پولدار می شویم و برای مرگ به ایران برمی گردیم.